

Posłuchaj

()

(Żył około roku Pańskiego 350).

Zaledwie minęły czasy okrutnych prześladowań pod panowaniem pogańskich cesarzy, nastąpiło nowe a tem gorsze, gdyż wywołane przez cesarzy chrześcijańskich. Powodem zaś tego było kacerstwo Aryusza, grożące skażeniem czystej apostolskiej nauki Kościoła świętego. Lecz jak za czasów pogańskich Męczennicy krwią i życiem dawali świadectwo prawdzie, tak teraz wystąpili Męczennicy niekrwawi, w cierpieniach duszy jednak nieomal owym pierwszym wyrównywający. Jednym z takich był też święty Hilary.

Urodził się on w roku 320 w Poitiers, w dzisiejszej Francyi, z rodziców pogańskich, zatem początkowo sam był poganinem. Poznawszy z czasem religię chrześcijańską, uznał nicość pogaństwa, zwłaszcza gdy zgłębił Pismo święte. Posiadał też wielki zapas wiadomości, kształcił się bowiem w szkołach rzymskich i greckich, lecz jako poganin nie znalazł w naukach

udzielanych na podstawie pogańskiej tego zadowolenia, jakie mu Ewangelia św. sprawiała; dał się więc ochrzcić. Był wprawdzie już wówczas żonatym, ale za porozumieniem się z małżonką zaprowadził w swym domu życie klasztorne, sam się sposobiąc do stanu duchownego. Dla wielkich cnót i zdolności przymusili go kapłani i wierni z Poitiers do przyjęcia godności Biskupiej.

Urzędowanie jego, które rozpoczął około 350 roku, przypadło na smutny czas, kiedy cesarz Konstancyusz II, popierając herezyę aryanizmu, wielu Biskupów jużto gwałtem, jużto innymi środkami, przeciągnął na stronę heretyków, a trwających stale w wierze katolickiej powyganiał i ich stolice heretykami poobsadzał.

Święty Hilary oparł się nadużyciu i tak słowem, jak piórem walczył przeciw brzydkiej herezyi, która nie chciała uznać ani Bóstwa Jezusa Chrystusa, ani też nauki o Trójcy Przenajświętszej, tem samem więc zmierzała do zupełnego zniszczenia nauki Apostolskiej. Cesarz skazał za to Hilarego na wygnanie do Frygii. Na tem wygnaniu ułożył on właśnie owe wiekopomne dzieła, w których istotę Trójcy świętej wykazał, i udowodnił, że Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem i człowiekiem, a zarazem współistnym Bogu Ojcu i Duchowi Św., poczem pisma one przesłał samemu cesarzowi.

Aryanizm mimo tego nie uległ, lecz tem bardziej jeszcze głowę podniósł, zwłaszcza gdy w roku 359 na zborze w Rimini odszczepieńcy herezyę jako prawdę ogłosili. Konstancyusz nie dowierzając temu, zwołał drugi zbór do Seleucyi, a co najgłówniejsza, wezwał także Hilarego, spodziewając się go teraz na swą stronę przeciągnąć. Pomylił się jednakże bardzo, gdyż św. Hilary przybywszy na zbór, świetną swą wymową i dowodami jak najzupełniej odszczepieńców o prawdzie wiary katolickiej przekonał. Lubo cesarz sam się nie nawrócił, nie kazał jednakże Hilaremu wrócić na wygnanie, polecając mu

Copyright Mavientura Projects e.K>

natomiast udać się do swej dyecezyi, gdzie go z wielkiem weselem i tryumfem przyjęto.

Wróciwszy do owieczek swych, nie zaprzestał całym swoim wpływem i z całą gorliwością świętego Apostoła walczyć z herezyą i oczyścił prawie całą Francyę od błędów Aryańskich. Lud jeszcze za życia czcił go jako Świętego, osobliwie kiedy dziecko umarłe bez Chrztu św. za jego przyczyną ożyło. Uczniem św. Hilarego był on wielki święty Marcin, którego uroczystość Kościół obchodzi dnia 11 listopada, a który wysoką świętobliwością swoją mistrzowi swemu sławy przyczynił. Umarł św. Hilary roku Pańskiego 369; zaraz po śmierci wsławił go Pan Bóg tak licznymi cudami, że Kościół zaliczył go w poczet Świętych, a Papież Pius IX czyniąc zadość ogólnemu życzeniu, nadał mu przynależny zaszczytny tytuł: „Nauczyciela Kościoła świętego.“

Nauka moralna.

Święty Hilary, będąc jeszcze poganinem, a rozważając naukę chrześcijańską, wyznał przed sobą, że niepodobna, aby człowiek istniał na ziemi dla samego jedzenia i picia, lecz inne, wyższe musi mieć przeznaczenie. Człowiek cieleśnie z ziemią i do ziemi przywiązany, musi temu pokrewieństwu zadosyćuczynić, ale tylko o tyle, o ile jego wyższe przeznaczenie, wyższe pokrewieństwo jego duszy z Bóstwem na to zezwala. Przeznaczeniem człowieka jest: połączenie się z Tym, od którego jest stworzonym, to jest z Bogiem. Święty Hilary.Do tego jest koniecznie potrzebne życie świętobliwe, polegające na tem, żeby nie tylko znać przykazania Boskie, ale też jak najściślej je zachowywać. Znajomość przykazali Boskich i kościelnych jest

człowiekowi potrzebną, ponieważ bez tego błądziłby w ciemnościach pogaństwa. Święty Hilary był wielce uczonym mężem, a jednakże poganinem dopóty, dopóki nie poznał nauki Kościoła świętego. Stąd wynika, że rodzice dbać powinni o wykształcenie swych dzieci w rzeczach wiary, przeto i oni pilnie słuchać powinni kazań i nauk w kościele, aby zdołali to powtórzyć tym, którym nauki ich potrzeba. Pamiętajmy i o bliźnich naszych, bo według słów świętego Hilarego: „ten Chrystus istotnie w nas mieszka, który istotę ciała naszego, stawszy się człowiekiem, na Siebie przyjął i istotnego Ciała Swojego w zakład wieczności pod tajemnicą nam udziela i z ciałem je naszem łączy. I tak jesteśmy jedno, bo i w Chrystusie Ojciec jest w nas.“ (Lib. de Trin. c. 8).

Modlitwa.

Boże! któryś na to nas stworzył, abyśmy Cię znali, miłowali i wiernie Ci służyli, racz miłościwie sprawić, abyśmy zawsze o naszem przeznaczeniu pamiętali i szczęśliwości wiecznej dostąpili. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w niebie i na ziemi, po wszystkie wieki wieków. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 14-go stycznia uroczystość św. Hilaryusza z Poitiers, Biskupa i Nauczyciela Kościoła, który dnia wczorajszego pośpieszył do chwały niebieskiej. — W Noli w Kampanii dzień pamiątkowy świętego Feliksa, Kapłana; gdy tenże po męczarniach doznanych od prześladowców wrzucony został do więzienia, gdzie na brzemieniu i ostrych skorupach leżał skrępowany, w nocy uwolnił go z więzów Anioł; skoro prześladowanie ustało, nawrócił wielu wskutek swej głębokiej nauki i cnotliwego życia, które spokojnie zakończył w Panu. — W Palestynie świętego Malachiasza, Proroka. — Na Synai 38 świętych Mnichów, którzy dla swej wiary chrześcijańskiej zamordowani zostali przez Saracenów. — W Raitu w Egipcie 43 świętych Mnichów, którzy za wiarę w Chrystusa zarzezani zostali przez pogańskich Blemyjów. — W Macedonii świętego Datyusza, o którym wspomina św. Grzegorz, Papież. — W Afryce świętego Eufrazyusza, Biskupa. — W Syryi świętego Juliana Saby Starszego, który za panowania cesarza Walencyusza w Antyochii, za pomocą swej cudotwórczości wzbudził na nowo wiarę katolicką, która nieomal całkiem zaginęła. — W Nowej Cezarei w Poncie świętej Makryny; była ona uczenicą świętego Grzegorza Cudotwórcy i babką świętego Bazyliana, któremu wykładała prawdy Wiary świętej.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related